

2024(1)THCR

తెలంగాణ రాష్ట్ర ఉన్నత న్యాయస్థానము, హైదరాబాద్.

గౌరవనీయ న్యాయమూర్తి కె. సురేందర్

క్రిమినల్ అప్పీల్ నెం.1819/2009

తీర్పు తేదీ: 27.03.2024

నేమూరి నరసింగరావు

మరియు

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ రాష్ట్రం, ఇన్స్పెక్టర్ ఆఫ్ పోలీస్, ACB, హైదరాబాద్ రేంజ్ ప్రాతినిధ్యం

తీర్పు:

1. అప్పీలుదారు మరణించినందున, అప్పీలుదారు భార్య అప్పీల్ విచారణకు అనుమతికి, Cr.P.C లోని సెక్షన్ 394 (2) కింద I.A.No.1/2022 ను దాఖలు చేసింది. అనుమతి మంజూరు చేయబడింది మరియు అప్పీల్ వినడం జరిగింది.

2. మృతుడు/నిందితుడు/ప్రభుత్వ ఉద్యోగి అవినీతి నిరోధక చట్టము, 1988 (సంక్షిప్తంగా 'చట్టము') లోని సెక్షన్లు 7 మరియు 13 (1) (డి) ఆర్/డబ్ల్యూ 13 (2) కింద నేరానికి దోషిగా నిర్ధారించబడ్డాడు మరియు C.C.No.9/2007 లో ఇచ్చిన తీర్పు ప్రకారం వరుసగా ఆరు నెలలు మరియు ఒక సంవత్సరం పాటు కఠినమైన జైలు శిక్ష విధించబడింది. దానితో వ్యధితుడు ప్రస్తుత అప్పీల్ దాఖలు చేశాడు.

3. క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే, వాస్తవ ఫిర్యాదుదారుడు/PW1 కేసు ఏమిటంటే అతను వృత్తిరీత్యా న్యాయవాది. సైనిక్ పురి లోని డిఫెన్స్ హౌసింగ్ కో-ఆపరేటివ్ సొసైటీ తన సభ్యులకు ప్లాట్లు కేటాయించింది. రక్షణ శాఖలో పనిచేస్తున్న లేదా మాజీ సైనిక సిబ్బంది మాత్రమే ఆ సొసైటీలో ప్లాట్లు కేటాయించుకు అర్హులు. విచారణలో, సొసైటీ మాజీ అధ్యక్షుడు, మాజీ కార్యదర్శి అనర్హులైన వ్యక్తులకు ప్లాట్లు కేటాయించారని, ప్రజా ఉపయోగం కోసం ఉద్దేశించిన భూమిని లాక్కున్నారని PW1కి తెలిసింది. ఈ అక్రమాలను ప్రశ్నించేందుకు సంబంధిత న్యాయస్థానాలను ఆశ్రయించాలనుకున్నాడు, అందుకే సదరు సొసైటీలో విక్రయించిన ఆస్తుల పత్రాల ధృవీకరణ కాపీల కోసం సబ్ రిజిస్ట్రార్ కార్యాలయాన్ని ఆశ్రయించాడు. నిందితుడు సబ్ రిజిస్ట్రార్ కార్యాలయం మల్కాజిగిరి లో క్లార్క్ గా పనిచేస్తూ, దరఖాస్తులు దాఖలు చేసిన తర్వాత ధృవీకరించబడిన కాపీలను అందించాడు. PW1 దాఖలు చేసిన నాలుగు దరఖాస్తుల కోసం, ధృవీకరించబడిన కాపీలను సిద్ధం చేసి తనకు అప్పగించడానికి నిందితుడు రూ.130/- ఒక్కో ప్రతికి, మొత్తం రూ.520/- డిమాండ్ చేశాడు. PW1 లంచం ఇవ్వడానికి ఇష్టపడనందున, అతను ఎసిబి పాధికారులను సంప్రదించి తేదీ

23.02.2006న ఫిర్యాదు చేశాడు. DSP, అప్పుడు ఫిర్యాదుదారుని తదుపరి తేదీ అంటే
24.02.2006న రావాలని కోరాడు.

4. 24.02.2006 లో, ట్రాప్ ఏర్పాటు చేయబడింది. ఎబిసి కార్యాలయంలోని DSP కార్యాలయ
గదిలో, PW1 సమక్షంలో, PW2, కానిస్టేబుల్ గా పనిచేస్తున్న సాక్షి మరియు DSP సమక్షంలో
ముందస్తు ట్రాప్ కార్యకలాపాలు జరిగాయి. స్వతంత్ర మధ్యవర్తులు మరియు ఇతరులు. Ex.P5 అనేది
ట్రాప్ మధ్యవర్తి యొక్క ముందస్తు నివేదిక, ఇది నిందితులను ట్రాప్ చేయడానికి ముందు
అనుసరించిన ఫార్మాలిటీలను ముగించిన తరువాత DSP కార్యాలయంలో రూపొందించబడింది.

5. ట్రాప్ పార్టీ మల్కాజిగిరిలోని సబ్ రిజిస్ట్రార్ కార్యాలయానికి మధ్యాహ్నం 1 గంటలకు
బయలుదేరింది. PW.1, మరియు నిందితుల మధ్య ఏమి జరుగుతుందో చూడటానికి PW2 కూడా
PW1 తో ఉన్నారు. ఇతర ట్రాప్ పార్టీ సభ్యులు కార్యాలయానికి దాదాపు 300 గజాల దూరంలో
నిలబడ్డారు. PW1 కార్యాలయం లోపలికి వెళ్లి నిందితుడిని కలిశారు. నిందితుడు చెప్పిన మొత్తాన్ని
డిమాండ్ చేసి, తదనుగుణంగా రూ. 520/- ట్రాప్ మొత్తాన్ని PW1 కు అప్పగించారు. చెప్పిన
మొత్తాన్ని అప్పగించి, ధృవీకరించబడిన కాపీలు తీసుకొని, PW1 బయటకు వచ్చి ట్రాప్ పార్టీకి
లంచం మొత్తాన్ని నిందితుడు అందుకున్నట్లు ధృవీకరిస్తూ సంకేతం ఇచ్చాడు.

6. ట్రాప్ పార్టీ కార్యాలయంలోకి ప్రవేశించి లంచం గురించి నిందితుడిని ప్రశ్నించింది. లంచం
మొత్తాన్ని అతను తాకాడో లేదో ధృవీకరించడానికి నిందితుడి చేతులు పరీక్షలు జరుపబడ్డాయి. రెండు
చేతులకు చేసిన పరీక్షల్లో పాజిటివ్ అని తేలింది. డిమాండు మరియు అంగీరానికి సంబంధించి DSP
నిరంతరం ప్రశ్నించినప్పుడు లంచం మొత్తాన్ని అంగీకరించిన నిందితుడు తన టేబుల్ డ్రాయర్ను తెరిచి
రూ.520/- మొత్తాన్ని DSP కి అప్పగించాడు. పోస్ట్ ట్రాప్ ఫార్మాలిటీలను అనుసరించి, PWs1
మరియు 2 లను పరిశీలించి, ట్రాప్ ముందు విచారణ సమయంలో నిందితుడి, సంబంధిత పత్రాలను
కూడా స్వాధీనం చేసుకున్నారు. ట్రాప్ అనంతర కార్యకలాపాల సమయంలో ఏమి జరిగిందో
మధ్యవర్తుల నివేదిక-II గా రూపొందించబడింది, ఇది Ex.P9.

7. పోస్ట్ ట్రాప్ కార్యకలాపాలు ముగిసిన తరువాత DSP /PW .6 దర్యాప్తును ఇన్స్పెక్టర్ /PW . 7 కు
అప్పగించారు, వీరు కూడా ముందు మరియు తరువాత ట్రాప్ కార్యకలాపాలలో భాగంగా ఉన్నారు.
సమర్థ అధికారం నుండి అనుమతి పొంది, దర్యాప్తును ముగించిన తరువాత, PW7, చట్టము సెక్షన్ 7
మరియు సెక్షన్ 13 (1) (డి) ఆర్ /డబ్ల్యూ 13 (2) కింద నేరానికి ఛార్జ్ షీట్ దాఖలు చేశారు.

8. ప్రత్యేక న్యాయమూర్తి పేర్కొన్న నేరాలకు అభియోగాలను రూపొందించి, ప్రాసిక్యూషన్ తరపున
సాక్షులను PWs1 నుండి 7 వరకు విచారించి, Exs.P1 నుండి P14 వరకు మార్క్ చేశారు. MOs 1

నుండి 8 వరకు కూడా నమోదు చేయబడ్డాయి. డిఫెన్స్ లో, సాక్షుల క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ సమయంలో నిందితుడు, Exs. D1 నుండి D3 వరకు మార్క్ చేశారు.

9. ప్రత్యేక న్యాయమూర్తి, రికార్డులో ఉన్న సాక్ష్యము అంచనా వేసిన తరువాత, ట్రాప్ మొత్తాన్ని అప్పగించినప్పుడు నిందితుడి నుండి దరఖాస్తు ఫారాలను తీసుకున్న PW1, చెల్లించాల్సిన నాలుగు దరఖాస్తుల రుసుము రూ.70/- మొత్తం రూ.280/- కోసం అప్పగించిన రూ.20 మొత్తాన్ని రూ.500/- నోట్ లో మడవబడిందని నిందితుడు తీసుకున్న డిఫెన్స్ నమ్మదగినది కాదు.

10. రూ.70/- ఒక దరఖాస్తుకు చెల్లించాల్సి ఉందని మరియు మొత్తంగా రూ.280/- చెల్లించాల్సి ఉందని నిందితుడి డిఫెన్స్. అదనపు రూ.20/- నాన్-జ్యూడిషియల్ స్టాంపుల వైపు దరఖాస్తుకు అతికించాల్సి వచ్చింది. ట్రాప్ తేదీ నాడు, నాలుగు ధృవీకరించబడిన కాపీలు అందుకున్న తరువాత, PW1 మరో నాలుగు దరఖాస్తులను కోరా . పైన పేర్కొన్న దరఖాస్తులను PW1 కు అప్పగించారు మరియు దరఖాస్తులకు రూ.280/- చెల్లించడానికి PW1 రూ.500/- నోటును అందజేసి, తాను రూ.80/- (రూ ప్రతి దరఖాస్తుకు 20/-) తో వస్తానని చెప్పి వెళ్లిపోయాడు. నాన్-జ్యూడిషియల్ స్టాంపులను దరఖాస్తులపై అతికించి, వాటిని సమర్పించాలి. ఇంకా, నిందితుల ప్రకారం, దాదాపు 40 దరఖాస్తులు ప్రాసెస్ చేయబడ్డాయి మరియు ధృవీకరించబడిన కాపీలు PW1 కు అప్పగించబడ్డాయి, వీటిలో 4 ధృవీకరించబడిన కాపీలు ట్రాప్ తేదీలో అందజేయబడ్డాయి.

11. ప్రత్యేక న్యాయమూర్తి నిందితుడు తీసుకున్న డిఫెన్స్ అనుకూలంగా లేదని, ఆ వాదన డిఫెన్స్ కోసం తరువాత అభివృద్ధి చేయబడిందని కనుగొన్నారు. ట్రాప్ అనంతర కార్యకలాపాల సమయంలో ఈ వెర్షన్ ప్రారంభ సమయంలో ఇవ్వబడలేదు. పైన పేర్కొన్న పరిస్థితులలో, ట్రాప్ తేదీలో అప్పగించిన రూ.520/- మొత్తం ఫిర్యాదులో పేర్కొన్న విధంగా నాలుగు ధృవీకరించబడిన కాపీలను అప్పగించే ఉద్దేశ్యంతో మరియు PW 1 విచారణ సమయంలో కూడా లంచం కోసం అని ప్రత్యేక న్యాయమూర్తి కనుగొన్నారు.

12. ప్రత్యేక న్యాయమూర్తి యొక్క విధానం తప్పు అని నిందితుడి తరపున హాజరైన న్యాయవాది సమర్పించారు. సాక్ష్యాన్ని ప్రత్యేక న్యాయమూర్తి విస్తృత దృక్పథంలో పరిగణించి ఉండాలి. లంచం మొత్తాన్ని అప్పగించేటప్పుడు ట్రాప్ తేదీలో నాలుగు దరఖాస్తులు తీసుకున్నారని అంగీకరిస్తున్నారు. రూ.20/- నోట్ ను రూ.500/- నోట్ లోపల ఉంచి అప్పగించారు. PW1 తనకు దరఖాస్తులపై అతికించవలసిన రూ.20/- స్టాంపులు లభిస్తున్నాయని, తిరిగి వచ్చిన తర్వాత చిల్లర తీసుకుంటానని పేర్కొంటూ ఆ ప్రదేశం నుండి స్టాంపులతో వెళ్లిపోయాడు. అయితే, అతను వెళ్లి ట్రాప్ పార్టీకి సంకేతాలు ఇచ్చాడు. విచారణ దశలో మరియు సెక్షన్ 313 Cr.P.C పరీక్ష సమయంలో కూడా ప్రతివాదం చేయడానికి నిందితుడికి స్వేచ్ఛ ఉంది. డిఫెన్స్ సాధ్యమేనని న్యాయస్థానం కూడా కనుగొంది, అదే

ఆమోదించబడవచ్చు మరియు చెప్పిన సంస్కరణ సాధ్యమైనంత త్వరగా ఇవ్వబడినా అని పరిగణించాల్సిన అవసరం లేదు. పంజాబ్ వర్సెస్ మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం ¹ కేసులో గౌరవనీయ సర్వోన్నత న్యాయస్థానం, విచారణ సమయంలో తీసుకున్న ఏదైనా డిఫెన్స్, మరియు సెక్షన్ 313 Cr.P.C పరిశీలన దశలో కూడా సంభావ్యమైనది మరియు నమ్మదగినదని, ఈ డిఫెన్స్ ను న్యాయస్థానం అంగీకరించవచ్చని పేర్కొంది.

13. డిమాండ్ యొక్క వాస్తవం సందేహాస్పదంగా ఉన్నప్పుడు, నిందితుడిని దోషిగా నిర్ధారించడానికి వసూలు చేయుట అంశాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోలేమని న్యాయవాది సమర్పించారు. తన వాదనకు మద్దతుగా, అతను ఈ క్రింది తీర్పుల పై ఆధారపడ్డారు:

i) మహూద్ ఖాన్ మెహబూబ్ ఖాన్ పరాన్ వర్సెస్ మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం ²; ii) బి.జయరాజ్ వర్సెస్ ఆంధ్ర ప్రదేశ్ రాష్ట్రం ³; iii) పంజాబ్ రాష్ట్రం వర్సెస్ మదన్ మోహన్ లాల్ వర్మ ⁴; iv) ఎన్.సుంకన్న వర్సెస్ ఎ. పి రాష్ట్రం ⁵; v) జి.వి.నంజుండయ్య వర్సెస్ రాష్ట్రం (ఢిల్లీ పరిపాలన) ⁶; vi) సి.ఎం. గిరీష్ బాబు వర్సెస్ సిబిఐ, కొచ్చిన్, కేరళ ఉన్నత న్యాయస్థానం ⁷; vii) టి.సుబ్రమణ్యం వర్సెస్ తమిళనాడు రాష్ట్రం ⁸; viii) ఏ.పి. రాష్ట్రం, పోలీసు ఇన్స్పెక్టర్ ద్వారా వర్సెస్ కె.నరసింహచారి ⁹; ix) పి.సత్యనారాయణ మూర్తి వర్సెస్ జిల్లా పోలీసు ఇన్స్పెక్టర్, ఏ.పీ రాష్ట్రం ¹⁰; x) గుండప్ప వర్సెస్ రాష్ట్రం ¹¹ మరియు xi) డా. ఎ.వై.ప్రసాద్ వర్సెస్ రాష్ట్రం ¹².

14. మరోవైపు, ఎసిబి ప్రత్యేక పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ Ex.పి4 ఫిర్యాదు డిమాండ్ యొక్క సాక్ష్యముతో ధృవీకరిస్తుందని సమర్పిస్తారు. PWs1 మరియు 2 ఇద్దరు లంచం డిమాండ్ మరియు స్వీకరణకు సాక్షులు. PW2 కానిస్టేబుల్ అయినప్పటికీ, ఎసిబి డిప్యూటీ సూపరింటెండెంట్ ఆఫ్ పోలీస్ ఆధ్వర్యంలో పనిచేస్తున్నప్పటికీ, అతను అబద్ధం చెప్పాల్సిన అవసరం లేదు. వాస్తవానికి, నిందితుడు మొత్తం రసీదును అంగీకరించాడు, ఈ కారణంగా, ఊహ తలెత్తుతుంది మరియు అభియోగం నిందితుడిపైకి మారుతుంది. నిందితుడు, సాక్షులకు సలహాలు ఇవ్వడం మినహా, తన డిఫెన్స్ వాదన సరైనదని సాక్ష్యమును ఒప్పించడానికి తన మద్దతుగా ఎటువంటి సాక్ష్యాలను సమర్పించలేదు. నాలుగు దరఖాస్తులు స్వీకరించిన సందర్భంలో మరియు ప్రతి దరఖాస్తుకు చెల్లించాల్సిన రూ.70/- మొత్తం విషయంలో, దరఖాస్తుల రుసుము కోసం మొత్తం మొత్తం రూ.280/- అయినప్పుడు, రూ.20/-, తో కలిపి రూ.500/- నోట్ ను నిందితుడు అంగీకరించడానికి ఎటువంటి కారణం లేదు. పేర్కొన్న కారణాల వల్ల, ప్రత్యేక న్యాయమూర్తి యొక్క తీర్పు నమ్మదగినది కాబట్టి, శిక్షను ధృవీకరించవచ్చు.

15. ధృవీకరించబడిన కాపీల కోసం తాను ఇంతకుముందు అనేక దరఖాస్తులు దాఖలు చేసినట్లు PW 1 అంగీకరించారు. నిందితుడు రుణభారం ధృవీకరణ పత్రాలు, మార్కెట్ విలువ ధృవీకరణ పత్రాలు మరియు వివాహ ధృవీకరణ పత్రాలను కూడా అందిస్తాడు. ఇంకా, ట్రాప్ తేదీ నాడు, అతను నాలుగు

దరఖాస్తులను కొనుగోలు చేశాడు మరియు ప్రతి దరఖాస్తుకు రూ.70/-, రూ.20/-నాన్ జ్యూడిషియల్ స్టాంపులతో పాటు చెల్లించాలి.

16. ట్రాప్ తేదీలో PW1 తీసుకున్న నాలుగు దరఖాస్తులకు విడిగా ఏదైనా మొత్తాన్ని రూ.520/- లంచం మొత్తం కాకుండా నిందితుడికి అప్పగించడం అనేది ప్రాసిక్యూషన్ కేసు కాదు. ప్రతి దరఖాస్తుకు రూ.70/-నగదును రూ.20/-నాన్ జ్యూడిషియల్ స్టాంపులతో పాటు చెల్లించాలని నిందితుడి వాదన. ఈ విధానాన్ని PW1 కూడా ఆమోదించాడు. ట్రాప్ తేదీలో అందుకున్న నాలుగు ధృవీకరించబడిన కాపీలకు ముందే, నిందితులు దాదాపు 40 దరఖాస్తులకు ధృవీకరించబడిన కాపీలను ప్రాసెస్ చేశారని PW1 అంగీకరించాడు. ఈ కాపీ దరఖాస్తులు 07.02.2006, 13.02.2006, 14.02.2006 మరియు 15.02.2006 లలో చేయబడ్డాయి మరియు ధృవీకరించబడిన కాపీలు కూడా పంపిణీ చేయబడ్డాయి. 19 దరఖాస్తులను PW1 ద్వారా Ex.D1 గా గుర్తించబడ్డాయి, ఇవి ప్రాసెస్ చేయబడ్డాయి. ప్రతి ధృవీకరించబడిన కాపీ రూ.130/- లంచం ఇవ్వకపోతే ఏ సమయంలోనైనా నిందితుడు ధృవీకరించబడిన కాపీలను అప్పగించడానికి నిరాకరించిన సందర్భం లేదు.

17. PW2 ఒక తోడు సాక్షి, అతను లంచం మొత్తాన్ని ఇవ్వడం గురించి పేర్కొన్నాడు, ఆపై నిందితుడు ధృవీకరించబడిన కాపీలను అందజేస్తాడు. అయితే, లంచం మొత్తాన్ని అప్పగించే సమయంలో నిందితుల నుండి తీసుకున్న నాలుగు దరఖాస్తుల గురించి PW2 మౌనంగా ఉన్నాడు. ట్రాప్ తేదీ నాడు PW1 అందుకున్న దరఖాస్తుల గురించి తెలియదని కూడా దర్యాప్తు అధికారి వాదిస్తారు. PW2 ఎసిబిలో కానిస్టేబుల్ మరియు DSP మరియు ఇన్స్పెక్టర్ అధీనంలో ఉంటారు. PW1 మరియు నిందితుడి మధ్య ఏమి జరుగుతుందో చూడటానికి PW3 లేదా PW1 తో పాటు ఇతర స్వతంత్ర మధ్యవర్తిని పంపడానికి DSP ఎటువంటి చర్యలు తీసుకోలేదు. స్వతంత్ర మధ్యవర్తులు అందుబాటులో ఉన్నప్పుడు PW1 తో పాటు తన అధీన పోలీసు కానిస్టేబుల్ను ఎందుకు పంపారు అనేదానికి దర్యాప్తు అధికారి వివరణ ఇవ్వలేదు.

18. PW1 యొక్క క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ ప్రకారం, ధృవీకరించబడిన కాపీలను పొందాలనే ఉద్దేశ్యంతో అతను నిందితుల నుండి నాలుగు తాజా దరఖాస్తులను తీసుకున్నాడు. నాలుగు ధృవీకరించబడిన కాపీలు తీసుకునే ఉద్దేశ్యంతో లంచం అప్పగించినట్లయితే, నాలుగు దరఖాస్తులు ఎందుకు తీసుకున్నారో, దరఖాస్తుల కొనుగోలుకు డబ్బు ఎందుకు ఇవ్వలేదని వివరించడం ప్రాసిక్యూషన్ విధి. ఇది PW1 ద్వారా ప్రత్యేకంగా పేర్కొనబడలేదు, నాలుగు దరఖాస్తులను స్వీకరించిన తర్వాత లేదా అంతకు ముందు ఈ మొత్తాన్ని అప్పగించారా అనే దానిపై, అయితే నాలుగు దరఖాస్తులకు ఎటువంటి మొత్తాన్ని చెల్లించలేదని మరియు దరఖాస్తుకు సంబంధించిన రూ.20/- యొక్క నాన్-జ్యూడిషియల్ స్టాంపులను కూడా అప్పగించలేదని వాస్తవం ఉంది. ఈ లావాదేవీ లంచం మొత్తానికి సంబంధించి

ఏవైనా సందేహాలను సృష్టిస్తుంది, అది ఆరోపించిన లంచం మొత్తానికి సంబంధించినదా లేదా PW1 అందుకున్న తాజా దరఖాస్తులకు సంబంధించినదా. PW1 కి నాలుగు దరఖాస్తులు వచ్చాయని, వాటి కోసం చెల్లించాల్సి ఉందని, అతను రూ.280/- ను అందజేశాడని, అందులో రూ.20/- ను కూడా ఉంచి, తాను రూ.20/- యొక్క నాన్-జ్యుడిషియల్ స్టాంపులతో తిరిగి వస్తానని నిందితుడికి తెలియజేస్తూ వెళ్లిపోయాడని నిందితుడు వాదించాడు. ట్రాప్ తేదీలో బదిలీ చేయబడిన మొత్తం లంచం మొత్తానికి సంబంధించి ఏవైనా సందేహాలను పరిస్థితులు సృష్టిస్తాయి, దరఖాస్తు మొత్తానికి కాదు.

19. నాలుగు దరఖాస్తులను ఎందుకు తీసుకున్నారనే విషయాన్ని ఒప్పించడంలో ప్రాసిక్యూషన్ విఫలమైంది మరియు ట్రాప్ తేదీ నాడు PW1 కు ప్రత్యేక మొత్తాన్ని చెల్లించలేదు. 15వ తేదీన మొత్తం చెల్లించకుండా నాలుగు దరఖాస్తులు తీసుకోవలసిన అవసరం ఏమిటి? ట్రాప్ తేదీ, PW1 ట్రాప్ మొత్తాన్ని అప్పగించడానికి వెళ్ళినప్పుడు. ప్రస్తుత పరిస్థితులలో, లంచం డిమాండ్ను సహేతుకమైన సందేహానికి మించి నిరూపించడంలో ప్రాసిక్యూషన్ విఫలమైంది. లంచం డిమాండ్ నిరూపించబడనప్పుడు నిందితుడి నుండి మొత్తాన్ని వసూలు చేయడం వల్ల ఎటువంటి ప్రయోజనం ఉండదు. దీనిని దృష్టిలో ఉంచుకుని, అనుమాన ప్రయోజనాన్ని నిందితుడికి అందుతుంది.

20. ఫలితంగా, CC No.9/2007 లో 14.12.2009 నాటి , SPE & ACB కేసులో విచారణ న్యాయస్థానం హైదరాబాద్ సీటీ సివిల్ న్యాయస్థానం అదనపు ప్రత్యేక న్యాయమూర్తి ఇచ్చిన తీర్పు పక్కన పెట్టబడింది.

21. క్రిమినల్ అప్పీల్ అనుమతించబడింది.

★★★★★